

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
a Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

"Miért vezeti félre a pedagógusokat?" címmel a Hárszabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Magyar Bálint oktatási miniszterhez. A kérdésre írásban várom választát.

Tisztelt Miniszter Úr!

Ön a Kossuth Rádió Reggeli krónikájának az alábbiakat nyilatkozta:

„A pedagógusok nagy része jelentős mértékben túlórázik és meglehetősen rendszertelenül, tehát az számára is kiszámíthatatlan, és tervezhetetlen az iskola számára is. A változás, amit a törvény hoz, valójában előnyös a pedagógusok számára, de előnyös az iskola számára is. Ez azt teszi lehetővé, hogy olyan esetekben, amikor előre várhatóan azzal lehet számolni, hogy fél éven át, egy tanéven át szükség lesz a munkájára, arra a töredék munkaidőre, amit ilyen módon betölt, önkéntes alapon szerződést lehessen kötni az iskolával. Ezáltal nem csak a teljesített túlórák után kapja meg a járandóságát, hanem ez az összeg a szünidőre is, a nyári szünetre, vagy más időszakra is jár. Ráadásul ez az összeg nagyobb, ha ily módon beépül a fizetésébe, mint ha azt az órát túlóráként végezné a pedagógus. Tavaly szeptemberben vezettük be a diplomás minimálbér intézményét, ami a szabad demokraták választási ígérete volt, ötven százalékkal megemeltük a pedagógusok alapbérét, ez a szocialisták ígérete volt, és ezzel együtt, ha ezeket a túlórákat megnézzük, amelyeket ilyen módon, mint töredék munkaidőt egy szerződés révén hozzá lehet tenni a járandóságukhoz, akkor ez egy rendkívül jelentős emelésnek és egy biztonságos további pénzkeresetnek számít.”

Ezzel szemben a törvény 1. számú mellékletének Harmadik rész II/17. pontja az alábbiakat mondja:

„17. A munkáltató elrendelheti, hogy a pedagógus - a rendes munkaidőn belül - a munkakörére, beosztására - e törvényben vagy megállapodásban - megállapított kötelező órájánál többet tanítson, ha erre a nevelő és oktató munka zavartalan megszervezése érdekében szükség van. Az ily módon teljesített kötelező óráért a munkáltató óradíjat köteles fizetni. Az elrendelhető tanítási órák száma - kormányrendeletben meghatározott kivétellel - egy tanítási napon a kettő, egy tanítási héten a hat tanítási órát nem haladhatja meg. Az óradíj összege nem lehet kevesebb a Munka Törvénykönyve rendkívüli munkaidőben végzett munkáért járó díjazás megállapítására vonatkozó rendelkezései alapján számítható óradíj

összegénél. A Kormány rendeletben állapítja meg a kötelező órát meghaladó tanítás elrendelésének feltételeit, valamint az óradíj megállapításának szabályait.”

Tisztelt Miniszter Úr!

1. Lehetséges, hogy Ön - ahogy ez a fenti nyilatkozata alapján gondolható - nem tudja, mit tartalmazott az Ön által a Parlament elé beterjesztett, a közoktatási törvény módosítását célzó törvényjavaslat?
2. Az Ön által benyújtott törvényjavaslat eredetileg az alábbiakat mondta:

„17. A munkáltató elrendelheti, hogy a pedagógus – a rendes munkaidőn belül – a munkakörére, beosztására – e törvényben vagy megállapodásban – megállapított kötelező órájánál többet tanítson, ha erre a nevelő és oktató munka zavartalan megszervezése érdekében szükség van. Az ily módon teljesített kötelező óráért a munkáltató óradíjat köteles fizetni. A Kormány rendeletben állapítja meg a kötelező órát meghaladó tanítás elrendelésének feltételeit, valamint az óradíj megállapításának szabályait.”

Lehetséges, hogy Ön nem tudja: az Ön által benyújtott fenti javaslatban a pedagógus 40 órás teljes rendes munkaidejében a tanulókkal való közvetlen munkavégzésre lett volna kötelezhető anélkül, hogy akár csak egyetlen órája is maradt volna az felkészülésre, füzetjavításra stb.? (Erről az Oktatási és Tudományos Bizottság jegyzőkönyvében visszakéreshetően Dr. Szüdi János államtitkár jogi álláspontja is egyértelmű.)

3. Lehetséges, hogy Ön nem tudja, hogy a szakmai hozzáértés nélkül született „cselédpasszus” azért nem került ilyen szélsőséges formában a törvénybe, mert az ellenzék hosszas vitában felhívta a figyelmet ennek abszurdítására, és módosító javaslatokkal próbálta finomítani (bár az előterjesztő több fontos szempontot, amely e módosításokban megjelent, figyelmen kívül hagyott, így a rendes munkaidőben elrendelhető munkavégzés éves maximálására tett javaslatot is)?
4. Lehetséges, hogy Ön a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezetének negyed éve hangoztatott kritikája nyomán sem tájékozódott, miért fordul a szervezet az Alkotmánybírósághoz a „cselédpasszus”-sal, és miért állítja, hogy a törvény kiszolgáltatottá teszi a pedagógusokat?
5. A törvény jogalkotási feladatokat ír elő a fentiekkel kapcsolatban a kormány számára. Dr. Szüdi János a közoktatási törvény bizottsági vitáján úgy tájékoztatta a képviselőket, hogy az előírt kormányrendelet a törvényjavaslattal párhuzamosan elkészült. Lehetséges, hogy Ön erről sem tud?

6. Hogyan lehetséges az, hogy Ön ily mértékben nem mutat érdeklődést a gyermekek nevelését és oktatását, a pedagógusok munkavégzését alapjaiban befolyásoló kérdések iránt?

Tisztelettel várom válaszát.

Budapest, 2003. augusztus 29.

Pánczél Károly

ÉRKEZETT
2003 SZEPT 0 1.